

Obdobie cez rok – 2. nedeľa B - Jn 1, 35-42

Našli sme Mesiáša

Ján stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal: „Hľa, Boží Baránok.“ Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom.

Dnešný úryvok zo svätého evanjelia sa začína udaním časového údaju: „V nasledujúci deň“ (začiatok verša Jn 1, 35) Spontánne sa môžeme spýtať: Čo sa stalo deň predtým?

Ján Krstiteľ bol stále na „scéne“ a zdá sa, že po Krste Ježiša bol s ním nasledujúci deň sám. Niet zmienky o tom, že by bol niekto pri ňom. Keď ho videl prichádzať zvolal: „*Hľa Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta!*“ (Jn 1, 29) Písmo naznačuje, že to bolo na druhý deň po Ježišovom krste. Neadresoval to niekomu konkrétnemu, zdá sa naopak, že bol prítomný iba on a Ježiš. Akoby Ján Krstiteľ uvažoval a rozprával sám so sebou o pravej identite osoby Ježiša, ktorý k nemu prichádzal. Skúmal a chcel vstúpiť do jeho totožnosti a nakoniec zvolal: „*Je to Boží baránok!*“ Ján Krstiteľ poznal Písmo a mal k dispozícii mnoho ďalších obrazov, ktorými by mohol charakterizovať Mesiáša. Mohol ho pomenovať napr.: pravý pastier, kráľ, lev, učiteľ, rabín, majster alebo možno „prísny sudca“, lebo tak v skutočnosti o ňom ako o Mesiášov predtým už hovoril: „On bude mať v ruke vejačku a ňou vyčistí celý dvor“ ...

On sa však zahľadí a pomenuje Ježišovu identitu pomocou obrazu baránka. Ako dosiahol toto vnútorné poznanie? Určité osvietenie a poznanie podstaty môžu dostať iba tí, ktorí žijú v uvažovaní, reflexii, tichu a v modlitbách. Ján Krstiteľ nebol typom, ktorý by strácal čas povrchnosťami, rôznymi pominuteľnými vecami, módou, či značkovými doplnkami... on mal svoju myseľ sústredenú na podstatu.

Áno, on ale aj všetok ľud žil v očakávaní. Čakal na zmenu vtedajšieho sveta, ktorý nastane vtedy, keď Boh pošle syna Dávida - Mesiáša. Ľudia avšak očakávali silného, víťazného bojovníka, ktorý by porazil Rimanov ... Krstiteľ mal podobné očakávania, ale nakoniec spoznáva, že Mesiáš nie je „lev“, ktorý roztrhá všetky šelmy ktoré svetu škodia. Objaví, že pravá identita Mesiáša je podobná baránkovi. Toto všetko sa stalo „deň predtým“ ako začína dnešný úryvok evanjelia.

„V nasledujúci deň“, čo sa scéna opakuje. Ján avšak už tento krát nie je sám, ale má pri sebe ešte dvoch učeníkov. Upierajúc svoj pohľad na Ježiša, ktorý k nemu prichádza, zvolá pred nimi: „*Hľa, Boží baránok!*“. Tu je potrebné poznamenať jednu drobnosť. Keď sa spomína, že Krstiteľ „uvidel“ Ježiša, evanjelista nepoužíva sa sloveso „blepo“, ale „enblepo“, čo znamená pozeráť sa dovnútra, vidieť intimitu, hĺbku osoby. Toto sloveso je také dôležité, že sa používa v evanjeliách iba dva krát a oba výskyty sú práve v dnešnom evanjeliovom úryvku. Potom ho už evanjelista Ján nepoužíva. Takže si treba všimnúť, že pohľad Jána Krstiteľa smeroval „do vnútra“, a nezostal iba pri vonkajšku, pri takom pohľade ktorí videli všetci. Ježiš bol osoba známa, stretli sa s ním mnohí, všimli si, že je to vynikajúci, milý a láskavý človek, ale nevideli do Jeho vnútra. Vlastne, presne to isté sa deje s mnohými ľuďmi aj dnes. Počúvame evanjelium ... ale čo vidíme na Ježišovi? To, že je to múdry, dobrý, správny človek ... ale - je to len to? Teda aj takúto otázku si musíme položiť: „*Čo vidím na Ježišovi? Vidím do vnútra jeho skutočnú identitu, alebo sa zastavím pri vonkajšom vzhľade, pri človeku ktorý robí zázraky?*“

Položme si túto otázku a myslíme na to, že na pochopenie správnej Ježišovej identity, rovnako ako Ján Krstiteľ, na to treba istý čas a schopnosť prehodnocovať, aby sme dospeli k záveru: „*Je to baránok!*“ Čo to potom znamená: „*Nasledovať baránka?*“ Chce to čas, aby sme to pochopili.

Poznamenávame, že deň predtým Krstiteľ videl Ježiša osamote a začal chápať, že je Baránkom Božím, ktorý sníma hriechy sveta. A len potom tj. deň po tom, keď nazrel do Jeho vnútra, tak na druhý deň o tom svedčil svojim učeníkom: „*To je On! Je to Boží Baránok!*“

Ján Krstiteľ sa zrazu stáva ohlasovateľom tohto faktu, ktorý on sám objavil, pretože až ten, kto objaví skutočnú identitu Ježiša a odpovede ktoré on dáva na tie najhlbšie otázky, čo sú v srdci človeka, tak až ten si nemôže si tento objav nechať pre seba. Cíti, že tento objav chce oznámiť všetkým, pretože je šťastný a chce, aby všetci zažili radosť zo stretnutia s Božím Baránkom.

Čo znamená obraz baránka? Existujú dva biblické odkazy:

Prvý je veľkonočný Baránok. Je to jahniatko, ktorého krvou boli natierané veraje dverí izraelitov v Egypte a tak boli uchránení pred zhubcom; Ježiš je v tomto zmysle pravým baránkom, pretože dar svojho života, ktorý vykoná, teda jeho krv, jeho darovaný život skutočne zachraňuje pred večnou záhubou. Jeho dar je to, čo ochráni ľudstvo pred útokmi „ne-života“, pred silou Zla. Avšak aj tak je to tento obraz dosť tajomný a nejasný.

Existuje ešte druhá súvislosť s obrazom baránka. Jedná sa o záhadnú postavu, ktorá sa objavuje v knihe proroka Izaiáša. Jedná sa o spravodlivého človeka, ktorý je však potupený a zabitý. Prorok popisuje jeho cestu v ústrety smrti týmito slovami: „*Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom a neotvoril ústa*“ (Iz 53, 6-7). Nespáchal žiadne násilie, nenašiel sa v jeho ústach žiaden klam. Napriek všetkému, bol ako baránok medzi šelmami a medzi zlými ľuďmi a išiel v ústrety potupnej smrti. Jeho učeník, ktorý o tomto uvažuje hovorí: „*Boli sme ako opustené stádo. Každý nasledoval svoje vlastné nezmyselné cestičky. On svojou smrťou ako baránka – On nás uzdravil.*“

Hľa toto je ten baránok, ktorý prišiel odstrániť hriech sveta. Všimnime si sloveso, ktoré je tu veľmi dôležité. Neprišiel „odpustiť“ hriechy, ale „odstrániť“ - „airein“ v gréčtine znamená „odpratať, odstrániť“. Vďaka tomu hriech zmizne zo zeme.

Čo je to hriech? Často máme predstavu o hriechu, ktorá nie je úplne správna. Predstavujeme si ho ako „krádež“ niečoho dobrého, pozitívneho, čo nám avšak nepatrí, ale ten kto toho neoprávnene predsa len zmocní, tak ten bude samozrejme potom potrestaný. Myslíme si, že hriech je niečo pekné, dobré, čo je žiaľ zakázané. Ale keby to nebolo zakázané, bola by to „krásna vec“. Nie! Hriech je strata ľudskosti, ty sám sa degraduješ - odľudštuješ! Vrah, škriepny a zvrátený človek, skorumpovaný, násilný ... tí všetci majú menej ľudskosti! Stratili črty, ktoré odlišujú človeka od primátov. Preto hriech nie je niečo, čo treba trestať, ale niečo, čo musí byť uzdravené! Hriech musí byť odstránený, pretože znetvoruje človeka. Všimnime si, že tu nehovoríme o osobnom hriechu, ale Ježiš prišiel odstrániť to, čo je neľudské, čo je vo svete, pretože svet - a musíme si ho uvedomiť - je riadený zápasom v ktorom sa každý snaží zvíťaziť, ovládnuť, využiť toho druhého ... teda je to správanie na spôsob akejsi šelmy a následne v takom svete sa nedá žiť!

Každý očakával a ešte dnes očakáva, že niekto takýto násilný svet zmení! Kto ale zmení tento svet? Nie tá najsilnejšia šelma, či beštia, ale baránok! Baránok je opakom beští, ktoré zápasia a bojujú medzi sebou, aby niektorá z nich dominovala. Baránok je obrazom miernosti, sladkosti, nie útlaku, násilia; je to tento baránok, ktorý prišiel odstrániť „*hriech sveta*“.

Všimnime si, tento „*hriech sveta*“. Spoločnosť je založená na falošných hodnotách, ktoré nie sú poľudšťujúce: sebeckosť, bohatstvo, moc, pohrdanie najslabšími ... toto je hriech sveta, ktorý treba odstrániť. A odstraňuje ho baránok! Uvedomme si, tento „*hriech sveta*“, pretože ten, kto sa nebude chvieť pred štruktúrami hriechu, ten nemôže byť Kristovým učeníkom; kto nepocíti tento hlad po spravodlivosti, o ktorom hovorí blahoslavenstvo vyslovené Ježišom, nemôže byť ten, kto vstúpi do harmónie s baránkom, ktorý chce skoncovať so svetom šeliem.

„*Jeho učeníci, keď počuli takto hovoriť Krstiteľa o ňom takto, išli za Ježišom.*“ Nasledovať baránka, zvlášť keď žijeme vo svete šeliem, ktoré si svoje úspechy merajú silou a rivalitou, znamená vydať sa na mimoriadne riskantné dobrodružstvo. Počujme teraz prvé slová, ktoré Ježiš adresuje prvým dvom učeníkom, ktorí ho chcú nasledovať:

Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte?“ Oni mu povedali: „Rabbi – čo v preklade znamená: Učiteľ –, kde bývaš?“ Odpovedal im: „Pod’te a uvidíte!“ Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Boli asi štyri hodiny popoludní.

Dvom učeníkom Jána Krstiteľa, ktorí začali nasledovať Ježiša, tak Ježiš kladie otázku: "Čo hľadáte?" Nepýta sa: „*Koho hľadáte?*“ Ale : „*Čo hľadáte?*“. Toto sú prvé slová, ktoré nám evanjelista Ján odkazuje. Je to otázka, ktorú Ježiš kladie okamžite komukoľvek, kto ho chce nasledovať: „*Čo hľadáš? Čo odo mňa čakáš?*“ Je lepšie objasniť si to okamžite, aby ste neskôr nenarazili na sklamanie, ako by si mal odo mňa očakávať to, čo som nikdy nesľúbil. Niekto by mohol od neho očakávať aj to, čo on výslovne vylúčil: moc, čestné miesta, výsady, uznanie ... kto má tieto očakávania od Ježiša, môže očakávať to najhoršie nedorozumenie, pretože Ježiš sľúbil iba posledné miesta. Na to, aby si bol veľký, musíš sa dať do služby svojmu bratovi; veľký nie je ten, kto dominuje, ale ten, kto miluje, ten, kto slúži núdznym.

Hľa, čo Ježiš sľúbil! Bohužiaľ vieme, že v kresťanskom spoločenstve sa tieto sny o veľkosti, ktoré Ježiš vylúčil, dlho pestovali. Niet divu, pretože samotní apoštoli ho nasledovali práve preto, aby získali moc tohto sveta. Sám Ježiš im to neustále pripomínal, ale nedokázal zmeniť ich očakávania a nádeje. Dalo by sa nasledovať Ježiša, aby som získal milosti, zázraky, uzdravenia, výhody v ťažkostiach života. Ale potom vieme aj o početných sklamaniach tých, ktorí keď ich nezískajú tak povedia: "*Veľa som sa modlil za uzdravenie tohto môjho príbuzného, ktorý bol taký vážny, ale nebola mi daná táto milosť. - Na čo teda slúži modliť sa? Na čo slúži viera?* " Hľa, sú to ľudia, ktorí sú sklamaní, pretože očakávajú to, čo Ježiš nikdy nesľúbil!

Vieme, že tieto očakávania boli aj v minulosti: Utiekať sa k Ježišovi alebo k svätým, preto, aby získali nejaké milosti. Dnes sú tieto očakávania lepšie uspokojené pomocou medicíny. Tí, ktorí hľadajú Ježiša z týchto dôvodov, buď už odišli alebo aj teraz odchádzajú od neho. Hľa prečo je potrebné ujasniť si pred sebou samým, čo od Ježiša očakávam, z akého dôvodu ho nasledujem.

Nechajme svoje srdce povedať, aké nádeje a očakávania má. Sú totiž skutočné túžby, ktoré vyplní iba On a nikto a nič iné. Ani veda a ani technika, či joga, zen Niečo z toho môže byť

čiasťkovým krokom, niečo môže pomôcť dosiahnuť vyrovnanosť, vnútorný pokoj, ale neodpovie na najhlbšie otázky ľudského srdca. Možno očakávame od Ježiša odpoveď na niečo neurčité, čo nosíme v sebe. Tak to bolo aj v prípade Zacheja, ktorý mal všetko bohatstvo, potešenie ... napriek tomu cítil hlboký vnútorný nepokoj, ktorý sa vždy znovu objavil, aj vtedy, keď sa snažil utíšiť tento nepokoj večierkami, tieto otázky sa vždy vynárali znova. Hľadal niečo neurčité. Hľa, tu je potrebné nechať hovoriť naše srdce. Nechať sa vyviest' z úzkosti, nájsť odpovede na existenčné otázky: „Čo robím? Kam idem? Aké je moje poslanie? Odkiaľ som? Prečo život? Prečo smrť? A čo bude po smrti?“ ... na tieto otázky môže dať odpoveď iba Ježiš!

Teda ten, kto skutočne hľadá Ježiša sú tými, ktorí hľadajú krásu. Sú to ľudia túžiaci po láske, po živote a majú intuíciu, že iba On dokáže odpovedať na tieto očakávania!

Dvaja učeníci na túto Ježišovú otázku odpovedajú: „*Rabbi, kde bývaš?*“ Neznamená to: „*Daj nám adresu svojho domu*“. Nie! Tehlový dom nás nezaujíma. Koniec koncov sami dobre vieme, že to nie sú steny, ktoré tvoria dom, skutočný domov je ten, kde sa vytvárajú vzťahy lásky. Teda naši dvaja učeníci chcú povedať: „*Chceme byť s tebou. Chceme Ťa spoznať. Chceme sa s Tebou spojiť svoje cesty*“. Presne to isté sa stáva u dvoch zaľúbených, keď zistia, aká krásna je tá druhá osoba a aké je krásne je žiť s ňou, keď sa pýta sám seba: „*Kde bývaš?*“ Teda naši dvaja učeníci chcú povedať Ježišovi: „*Chceme žiť s tebou! Chceme žiť ako ty! Chceme zdieľať Tvoj život!*“ To znamená otázka: „*Kde bývaš?*“ Ježiš odpovedal: „*podťe a uvidíte...*“ Podťe ... hýbte sa! Ak zostanete zablokovaní tam kde ste, nikdy nebudete mať skúsenosť môjho života. „*Podťe a uvidíte!*“

Vidieť... Poznať Ježiša, neznamená iba počúvať to, čo on povedal. Znamená to uvažovať o jeho osobe, pretože všetko v ňom hovorí k nám o Bohu a hovorí k nám o krásnom človeku, úspešnom človeku, o baránkovi. Hľa - musíte ísť k nemu, aby ste ho videli. Dvaja išli a videli, kde býva. Tí dvaja sa rozhodnú, nepýtajú si informácie a potom pokračujú v živote tak ako predtým. To sa stáva mnohým kresťanom, ktorí „*chcú spoznať Ježiša*“, ale pritom stále pokračujú v živote ako doteraz, nepohnú sa ani o krok. Učeníci idú za ním, lebo urobili vo svojom živote jedno dôležité rozhodnutie: Chcú spoznať Ježiša tým, že s ním žijú. „*A v ten deň zostali s ním.*“ Prestáhovali sa; predtým, mali svoj vlastný život, svoje tradície, svoje náboženské presvedčenia, teraz objavili nový spôsob života. Predtým žili podľa svetských kritérií, podľa toho sveta, ktorý teraz Ježiš očistil, aby odstránil všetko Zlo. Objavil sa nový človek. Zaujímavé, že bol zaznamenaný časový údaj: „*Boli asi štyri hodiny popoludní*“.

Tí čo sú zamilovaní, ti si budú vždy pamätať na svoje prvé stretnutie. Tak aj pre týchto dvoch učeníkov nastal koniec starej doby. Boli štyri hodiny popoludní znamená koniec dňa, pretože nový deň sa začína o piatej popoludní. Naši dvaja učeníci s touto pripomienkou času hovoria, že im svitol nový deň, nové svetlo, ktoré bude navždy viesť ich životy; je to nový pôrod, akoby sa narodili na svetlo tohto okamihu. Ak niekto skutočne prežil takúto skúsenosť s Ježišom, nikdy na ňu nezabudne, pretože je to ako autentické zaľúbenie – na také sa nikdy nezabúda. Ak si skutočne stretol Ježiša a bol s ním, môžeš tiež zísť z cesty, odkloniť sa od Neho vo svojom ťažkom živote, ale vždy existuje nostalgia za okamihom, v ktorom človek zažil skutočnú radosť, harmóniu, vnútorný pokoj, keď bol v Ježišovom dome. Keď som pochopil, že iba toto je pravý život.

Môžete mať aj bolestnú skúsenosť s Cirkvou, môžete byť sklamaní, zranení, urazení a to je dôvod, pre ktorý sa mnohí ľudia vzdialili od Ježiša, ba stali zlými voči Cirkvi a viere, pretože tak

ako všetky lásky, ktoré sa skončia, - tak ja nie som láskou, ktorá nikdy nezačala, ale každá láska v mojom vnútri vždy zanechá jazvu, ktorú si pamätáš na celý život. Teda aj tí, ktorí sa vzdialili, ale predtým zažili skúsenosť dvoch učeníkov (čo to znamená byť s Ježišom v jeho dome), tak na túto skúsenosť nikdy nebudú môcť zabudnúť.

Dávajme teda pozor, aby sme sa nevrátili do domu, v ktorom sme bývali predtým. Po autentickom a hlbokom stretnutí s Kristom, po tom, čo sme s ním žili, ak sa vrátíme späť, tak to je tragédia. Je to ako s niekým, kto sa oženil a potom sa vrátil bývať k svojej matke. Je to zlyhanie života lásky. Tí, čo si uvedomili, čo to znamená nasledovať baránka, tí, ktorí pochopili, že iba ak sú baránkami, tak iba tí sú skutoční muži, nemôžu si nechať pre seba tento objav, ktorý dosiahli a ktorý im dal radosť a dal zmysel ich životu. Vypočujme si, čo sa stalo s dvom učeníkom, ktorí počuli, ako ich Krstiteľ vyzval, aby išli za baránkom:

Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhládal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša,“ čo v preklade znamená Kristus. A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter.

Ten, kto sa stretol s Kristom, ktorý sa doňho zamiloval, nemôže si uchovať radosť, ktorú pocítil sám pre seba. Musí ju zvestovať každému a kto nezažije túto potrebu, znamená to, že Krista skutočne nepoznal, neobjavil tento poklad, ani je do neho zamilovaný. Ondrej, ktorý bol v dome s Ježišom, okamžite beží k svojmu bratovi Šimonovi a hovorí: „*Našli sme Mesiáša.*“ Mesiáš znamená ten, kto spĺňa prísľuby prorokov, ten, na ktorého celý Izrael čaká už storočia, ten, ktorý začne úplne nový svet, už nie tento svet zvierat a šeliem pohýnaných hriechom, s túžbou premôcť ostatných, alebo byť obsluhovaný ... toto to je cesta zvierat.

Teraz začína svet baránkov a my, hovorí Ondrej budeme zapojení do tohto úplne nového sveta. Hľa - sen Boha o novom ľudstve! Tento sen musí byť aj dnes prebudený v srdciach kresťanov, pretože sme ho odložili nabok, zabudli na neho. Mnohí sme sa uspokojili v náboženskej praxi, ktorá už nikomu neprináša radosť, k praktikám istej „oddanosti“, alebo duchovnosti, ktorá je však zbavená toho veľkého ideálu, ktorý sa musí prebudiť, najmä u mladých ľudí. Nejedná sa o nič fanatického, ale hlboké presvedčenie o tejto zodpovednosti. Nie o uvedomenie si toho, že máme byť lepšími, ale toho, že sme staviteľmi nového sveta. Ondrej priviedie svojho brata Šimona k Ježišovi a keď ho Ježiš vidí, zmení mu meno. V prvom rade je tu opäť sloveso „vidieť“. Vyskytuje sa druhýkrát, ale opäť to nie je jednoduché „vidieť“, „vidieť vo vnútri ... enblepo“. Už sa viac nebude opakovať toto sloveso v evanjeliu podľa Jána. Tu sa hovorí, že Ježiš pochopil Petrovu najhlbšiu intimitu, jeho skutočnú identitu. „Šimon“ - to nehovorí o tom kto si; „Peter“ to hovorí o tvojej identite o tom, čím si povolaný stať sa, aby si sa vložil do tejto stavby nového sveta. Kresťanské povolanie je totiž iba jedno: byť služobníkom bratov. Potom existuje veľa možností pri uskutočňovaní tohto Božieho plánu. Tu je meno! Ježiš ho zmení na Petra. Aj my máme veľa mien, jedno je to, s ktorým nás všetci volajú. To ale v semitskej kultúre nehovorí nič, pretože je to jednoducho zvuk, ktorý nehovorí o identite. Existuje ešte jedno meno, ktoré si dáme sami, ktoré si ukrývame, ktoré si myslíme o sebe že sme, a nie vždy je to také isté meno, pretože sa niekedy nadhodnocujeme alebo naopak podceňujeme. Preto ani my sami nie sme schopní uchopiť svoju pravú identitu, ako sme stvorení.

Potom existuje tretie meno - to skutočné, to s ktorým nás pozná Boh, to, v ktorom sa uskutočňuje naša pravá identita. Mali by sme sa usilovať poznať toto meno, aby sme pochopili, na čo sme stvorení. Náš život je úspešný, ak si uvedomíme túto identitu, s ktorou nás Boh pozná. Tu je dôležité objaviť meno, ktorým nás Boh volá: Na čo som stvorený?!

Ježiš sa obracia na Šimona a hovorí mu: „*Šimon, syn Jána, budeš sa volať Peter*“ Prečo syn Jána? V Matúšovom evanjeliu, keď Ježiš oslovil Petra, hovorí: „*Požehnaný si Šimon, syn Jonášov*“ Jonáš bol otcom Šimona a Ondreja, prečo ho nazýva synom Jána? Ktorého Jána? Jána Krstiteľa! Syn Jána Krstiteľa to znamená: doteraz ste boli v dome Krstiteľa, prijali ste jeho mentalitu, jeho duchovnosť, ktorá je krásna, ale teraz ste povolaní opustiť tento dom a vstúpiť do nového domu, rovnako ako Ondrej, ste synmi Jána, ale teraz budeš Božím synom, Kristovým bratom a vstúpiš do tejto novej rodiny. Peter nepovedal ani slovo, spoznal baránka, v skutku, Peter pozve Ježiša, aby bol hosťom v jeho dome v Kafarnaume a Ježiš tam zostane prakticky tri roky počas celého svojho verejného života.

Chceme ukončiť túto meditáciu nad touto evanjeliovou pasážou s tým, čo sa aj dnes stáva v rámci eucharistickej slávnosti. Ak si uvedomíme svoju identitu ako Kristovi učeníci, čo sa stane počas eucharistickej slávnosti? To, že celebrant v určitom okamihu opakuje slová Jána Krstiteľa a ukáže nám konsekrovaný chlieb a hovorí: „*Hľa baránok Boží!*“

Čo sa stalo s tým baránkom na ktorého poukázal Krstiteľ? Vieme, čo sa stalo s baránkom! Prišiel, aby sa ocitol vo svete vlkov, divých zvierat a medzi vlkami je osud baránka spečatený. Toto je ale spôsob, ktorý si Nebeský Otec vybral na začatie nového sveta. Neposlal ešte silnejšiu šelmu, silnejšie zviera ako všetky ostatné. Starý svet by potom pokračoval rovnako ako predtým. Teda pohnutý hriechom človeka poslal baránka so spečateným osudom. Bol to ale jediný spôsob, ako dosiahnuť, aby tieto divé zvieratá pochopili, že to boli divé zvieratá. Predtým bolo normálne byť divým zvieratom, teraz už nie, pretože poznali baránka a iba baránok stelesňuje obraz pravého Božieho syna, toho, ktorý sa dáva celého seba z lásky.

Čo sa teda stane na eucharistickej hostine? Stáva sa, že Ježiš predtým, ako uzavrie svoje účinkovanie na tejto zemi, počas „poslednej večere“ vzal nejaký chlieb a povedal: „*Toto som ja, toto je celý môj príbeh, urobil som zo seba chlieb života pre tých, ktorí ma potrebovali, môj čas, moja energia, moje schopnosti ... všetko bolo sprístupnené bratovi ako chlieb života*“ . Čo sa teda stáva na eucharistickej hostine? Stáva sa, že Ježiš vás pozýva, aby si aj ty prijal jeho osobu a asimiloval celý jeho príbeh života, ktorý bol daný ako baránok!

„*Hľa baránok Boží!*“ znamená: Asimiluj tento príbeh! Aj Ty chceš byť baránkom spolu s týmto baránkom, aj ty chceš byť zapojený do tohto novej ľudskosti? Tak zober a jedz! Je to snubný záväzok, ktorý robíme s Kristom. Chceš spojiť svoj život s mojím tak, že budeš jesť tento chlieb? My mu hovoríme áno. Eucharistia je toto a iba toto. Pamätajme na to, keď sa nám podáva tento chlieb, ktorým je Kristus, a uvedomujeme si, že aj my sme stavitelmi sveta baránkov.

Zdroj: Fernando Armellini 2a Domenica del Tempo Ordinario anno B

https://www.youtube.com/watch?reload=9&v=oGvQIB3Bx6U&feature=emb_logo

Preklad: ThLic. Marek Iskra

Archív: <http://rodinabb.sk/liturgia-rodiny/>